

lige voksne, der tager sig af det barn og sørger for, at det barn får det bedst muligt og får mest mulig tro på, at det selv er noget værd. Det afgørende er altså ikke, om der lige er en far og en mor, men at der er nogle kærlige forældre.

Jeg tror, det er meget vigtigt for de mange forskellige børn, der er i mange forskellige familier, at vi ikke siger herindefra, at nogle familietyper er bedre end andre familietyper, og derfor er jeg så bange for det, hr. Helge Adam Møller lægger op til: at vi blåstempler én slags og dermed siger, at de andre er dårligere. Har hr. Helge Adam Møller slet ikke den bekymring?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nej, det indrømmer jeg blankt. Det har jeg ikke, for jeg tror, at voksne mennesker, der følger denne debat eller måtte læser, hvad der er blevet sagt, godt kan lytte og godt kan forstå, hvad det er, der bliver sagt.

Jeg snakker om, hvad der er det ideelle, og det er jo meget få gange her i tilværelsen eller i hvert fald i et mindretal af tilfælde, vi kan skabe det ideelle. Det gælder jo på alle områder. De fleste af os synes måske, det er det ideelle, at man ikke er overvægtig, eller at man ikke ryger, eller at man ikke drikker alkohol, osv. Jeg ryger ikke, men jeg drikker alkohol. Det kan da godt ske, at det var det ideelle, at man ikke gjorde det, men så må man leve med det lidt mindre ideelle, og det får man det bedst mulige ud af.

Men jeg hader den der politiske korrekthed. Jeg anerkender, at fru Line Barfod mener, at det kan være akkurat lige så godt for et barn ikke at have sine egne forældre eller at leve med to mænd eller to kvinder eller en enlig far eller en enlig mor som at leve med sine egne forældre. Det kan være godt og er også godt i mange tilfælde, men jeg vil bare hævde, at ud fra en ideel betragtning er det endnu bedre, hvis man har både sin far og mor – selvfølgelig under forudsætning af, at de ikke er alkoholikere eller tæver hinanden osv., men sådan lever de fleste familier jo heldigvis heller ikke. Det er altså min holdning, og den behøver fru Line Barfod ikke acceptere, men blot anerkende, at den holdning har jeg.

Anne Baastrup (SF):

Det er jo i et vist omfang identiske forslag, der her er til behandling, men jeg vil nu tage nogle af de særlige elementer, som ikke er identiske med SF's.

For det første vil jeg kommentere L 119 om, at en registreret partner kan adoptere sin partners barn ved barnets fødsel og ikke, således som reglerne er nu, efter 3 måneder. Jeg vil sige, at jeg står lidt uforstående over for justitsministerens og regeringspartierne begrundelse for at afvise det forslag. Det drejer sig jo om kvinder, der får insemination, hvor det er notorisk, at faderen ikke er kendt. Der er ikke noget med at tage hensynet til 6-måneders-fristen. Det drejer sig om mennesker, der har indgået et registreret partnerskab, dvs. at på samme måde, som heteroseksuelle træffer en beslutning om at blive gift, har de truffet en beslutning om det, der hedder et registreret partnerskab.

Kan man forestille sig en situation, hvor en kvinde føder et barn i sin familie, hvor hun bor sammen med sin partner, men efter fødslen skal bruge tid på at overbevise sig selv om, at det er en god idé, at hendes partner får mulighed for at blive medforælder? Jeg synes, det er en fortænktafvisning af forslaget, og SF kan støtte det.

KL 19.45

Så er der afvisningen af forslaget fra Det Radikale Venstre om, at det skal være muligt for homoseksuelle par at blive accepteret som plejeforældre. Grunden til, at dette forslag er fremsat, er formentlig, at der er mennesker, der har søgt om at blive plejeforældre, men er blevet afvist – ikke fordi de ikke kunne fungere som gode plejeforældre, men alene fordi man fra kommunens side ikke har villet godkende dem, fordi de levede i et registreret partnerskab og ikke i et almindeligt heteroseksuelt ægteskab. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at man på en eller anden måde får præciseret i den sociale lovgivning eller eventuelt blot i vejledningen, i og med at serviceloven ikke forhindrer det, at det rent faktisk er muligt for kommunerne at godkende plejeforældre, hvis de lever i et registreret partnerskab.

Så til forskellen mellem Enhedslistens og SF's forslag. Det er jo sådan, at vi har rettet i partnerskabsloven, mens Enhedslisten har rettet i adoptionsloven, og vi har også præciseret selve bestemmelsen: at forudsætningen for, at man kan adoptere, er, at der skal foreligge en bilateral aftale mellem de pågældende donorlande og adoptionsmyndighederne i Danmark om adoption til par i registreret partnerskab. Vi har valgt den meget præcise formulering i selve bestemmelsen, netop fordi vi har bygget oven på den diskussion, der har været i homoseksuelle kredse, siden vi fik gennemført registreret partnerskabsreglerne. Der har langsomt været en ud-